

Sygn. akt IX U 915/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 października 2017r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale

po rozpoznaniu w dniu 23 października 2017r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

przy udziale zainteresowanej PHU (...)

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

zainteresowanej PHU (...)

z dnia 18 maja 2017r. Znak(...) (...) - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób iż stwierdza, że E. M. jako pracownik u płatnika składek zainteresowanej PHU (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu, wypadkowemu od 18 grudnia 2015r do 7 stycznia 2016r,

2. zasądza od organu rentowego na rzecz ubezpieczonego kwotę 180zł (sto osiemdziesiąt zł 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 915/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 maja 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. stwierdził, że odwołujący E. M. jako pracownik u płatnika składek PHU (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz chorobowemu w okresie od 18.12.2015r. do 07.01.2016r.

W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, iż z okoliczności sprawy wynika, że zawarcie przez strony umowy nie miało na celu faktycznego świadczenia pracy, lecz jedynie pozyskanie przez ubezpieczonego tytułu ubezpieczenia w celu skorzystania z możliwości przeliczenia emerytury górniczej w oparciu o art.110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z FUS.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony domagając się jej zmiany poprzez objęcie go ubezpieczeniem społecznym w okresie j.w. Wskazał, iż faktycznie w okresie spornym wykonywał pracę na rzecz swojego pracodawcy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, podtrzymując stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje.

E. M. urodził się w dniu (...) Ubezpieczony jest uprawniony od 03.03.2006r. do emerytury górniczej. W dniu 26.01.2016r. wystąpił z wnioskiem o przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej, dołączając do wniosku zaświadczenie stwierdzające, że w okresie od 18.12.2015r. do 07.01.2016r. był zatrudniony w PHU (...) na podstawie umowy o pracę. Organ rentowy decyzją z dnia 04.03.2016r. przeliczył świadczenie zgodnie z wnioskiem. W dniu 16.03.2017r. ubezpieczony wystąpił z kolejnym wnioskiem o przeliczenie świadczenia w trybie art.110 powołanej ustawy. Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego z płatnikiem składek oraz ubezpieczonym organ rentowy uznał, że powyższe zatrudnienie miało charakter fikcyjny, a umowa o pracę była pozorną czynnością prawną mającą na celu wykazanie przez ubezpieczonego zatrudnienia przypadającego po nabyciu prawa do emerytury. Zawiesił postępowanie z wniosku z dnia 16.03.2017r. do czasu zakończenia niniejszego postępowania.

Zainteresowana B. K. prowadzi przedsiębiorstwo (...). Zajmuje się ono głównie transportem, a jego siedziba znajduje się w J.. To jest budynek, parking z samochodami ciężarowymi i skład kruszyw. Skład kruszyw należy do firmy prowadzonej przez męża zainteresowanej. Obie firmy dysponują tym samym terenem. Od czasu do czasu –szczególnie w okresie świątecznym zatrudniają stróża, gdyż wtedy wszyscy kierowcy mają wolne i zwiększa się ryzyko kradzieży. W spornym okresie mąż zainteresowanej zatrudniał pracownika na podstawie umowy zlecenia, jednak ten źle się czuł i nie chciał w czasie świąt pracować. Wówczas zaproponowano pracę ubezpieczonemu, z którym mąż zainteresowanej pracował kiedyś na kopalni. Ubezpieczony przyjął propozycję, ponieważ chciał sobie dorobić dodatkowe pieniądze. Nie wiedział o możliwości przeliczenia emerytury. Pracował jako stróż. Teren był ogrodzony i monitorowany 18-toma kamerami . W zakresie jego obowiązków było obserwowanie terenu przed monitorem i co 2 godziny wychodzenie na zewnątrz, a także obsługa pieca CO. Pracował w godzinach od 22.00 do 6.00 Nie przychodził do pracy każdego dnia, lecz w zależności od potrzeb. Obecność potwierdzał na liście obecności.

Powyższe ustalił Sąd na podstawie akt organu rentowego, zeznań zainteresowanej oraz ubezpieczonego (nagranie z rozprawy w dniu 23.10.2017r. minuty od 00:04:39 do 00:24:59).

Sąd dał w całości wiarę tym zeznaniom, ponieważ są one przekonujące, logiczne, wzajemnie się pokrywają i uzupełniają przedstawiając łącznie rzeczywisty przebieg pracy i zakres obowiązków ubezpieczonego, a także przyczyny jego zatrudnienia, ponadto znajdują potwierdzenie w powołanej w sprawie dokumentacji.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt. 1 i art. 11 ust. 1 oraz art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2013r., poz. 1442), zwanej dalej Ustawą, pracownicy

podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu. Obowiązkowym ubezpieczeniom pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania (art. 13).

Jak stanowi art. 22 kp przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Umowa o pracę określa strony umowy, rodzaj umowy, datę jej zawarcia oraz warunki pracy i płacy w szczególności wynagrodzenie za pracę odpowiadające rodzajowi pracy ze wskazaniem składników wynagrodzenia oraz wymiar czasu pracy – art.29 § 1 kp.

Organ rentowy, wydając decyzję o niepodleganiu E. M. ubezpieczeniom społecznym w tytule zatrudnienia PHU (...), podważył umowę łączącą strony w zakresie faktycznego wykonywania pracy przez ubezpieczonego.

Zatem kwestia sporna w niniejszej sprawie sprowadza się do tego, czy stan faktyczny ustalony w tej konkretnej sprawie, a wynikający z zeznań odwołujących jak również z dowodów z dokumentów, pozwala na uznanie, że umowa o pracę zawarta między odwołującymi jest czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 k.c. mającą na celu obejście przepisów prawa.

W tym miejscu trzeba wskazać, że pozorność oświadczenia woli (art. 83 § 1 k.c.) została potraktowana przez ustawodawcę jako wada oświadczenia woli, nie dotyczy więc oświadczeń wiedzy. Jest to jednak wada szczególnego rodzaju, bo dotycząca oświadczenia złożonego świadomie i swobodnie dla pozoru drugiej stronie, która o takim oświadczeniu wie i na to się zgadza. (Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 czerwca 1971r., II CR 250/71, nie publikowany).

Z kolei w wyroku z dnia 23 czerwca 1986r., I CR 45/86 (nie publikowanym) Sąd Najwyższy zdefiniował pozorność jako „wadę oświadczenia woli polegającą na niezgodności między aktem woli, a jej przejawem na zewnątrz, przy czym strony zgodne są co do tego, aby wspomniane oświadczenie woli nie wywoływało skutków prawnych”. Nie można też przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadomie to przyjmował (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2001r., II UKN 258/00, OSNP z 2002r., Nr 21, poz. 527).

Mając na uwadze wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie nie doszło do zawarcia pozornej umowy o pracę.

W ocenie Sądu odwołujący oraz zainteresowana szczegółowo wyjaśnili w jakich okolicznościach doszło do zawarcia umowy o pracę, jaki ubezpieczony miał zakres obowiązków oraz w jaki sposób je realizował. Sąd dał wiarę tym zeznaniom jako spójnym, logicznym oraz wzajemnie się uzupełniającym.

Zdaniem Sądu zawarta umowa o pracę, zawarta między stronami z pewnością nie była czynnością prawną pozorną w rozumieniu art. 83 § 1 k.c., gdyż była faktycznie realizowana.

Mając powyższe na uwadze, z mocy powołanych przepisów i art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji. W pkt.2 i 3 wyroku Sąd na podstawie art.98 i 99 k.p.c. w związku z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych...(Dz.U. z 2015r. poz.1804) zasądził od organu rentowego na rzecz odwołujących po 180,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia